

УДК 340

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ТИПІВ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Студент Т.Т. Грігалашвілі гр. БП-2-16
 Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук
 Київський національний університет технологій та дизайну

У зв'язку із розвитком суспільних відносин, які є завжди динамічними необхідно їх належним чином врегулювати за допомогою норм права, а це в свою чергу потребує відповідного законодавчого забезпечення та передусім наукових розробок. З іншого боку, побудова в Україні правової держави гостро ставить проблему переоцінки цінностей, зміни політико-правової системи, в центрі якої повинна бути людина, як найвища соціальна цінність. Тому нині постає проблема розширення і вдосконалення існуючої сьогодні нормативно-правової бази України, яка регламентує порядок прагнення до відповідальності за вчинене правопорушення, а разом з тим і наукове опрацювання загальнотеоретичних засад питання правопорушення, що обумовленість актуальність теми дослідження.

Правопорушення – це соціально небезпечне або шкідливе, протиправне, винне діяння (дія чи бездіяльність) деліктоздатного суб'єкта (фізична або юридична особа), яке передбачене чинним законодавством і за нього встановлена юридична відповідальність. Вчинити правопорушення – означає порушити право.

Питання про адміністративні правопорушення досліджували у своїх працях багато науковців зокрема В. Б. Авер'янов, Ю.П.Битяк, І.Л. Бородін, С.В. Додін, А. О. Селіванов і т.д.

Адміністративне правопорушення А.Т. Комзюк визначає, як суспільно шкідливу, протиправну, винну (умисну або необережну) діючи бездіяльність, яка посягає на права і свободи громадян, права і законні інтереси юридичних осіб, власність, громадський порядок і громадську безпеку, встановлений порядок діяльності державних органів та установ і за яку законом передбачена адміністративна відповідальність. А.Т. Камзюк розглядає правопорушення, перш за все, як «діяння, поведінку, вчинок людини дію чи бездіяльність ,це акт зовнішнього виявлення ставлення особи до реальної дійсності, інших людей, держави суспільства» [1].

О.М. Якуда зазначає, що правопорушення – це протиправна винна дія, що порушує загальнообов'язкові адміністративно-правові норми та тягне за собою відповідальність у вигляді адміністративних стягнень, які накладаються повноважними органами державного управління, окремими громадськими організаціями або судом [2].

О. Миколенко виокремлює такі критерії класифікації адміністративних правопорушень: залежить від форми вини; залежно від ступеня суспільної небезпеки. Недостатність чи недосконалість боротьби з адміністративними правопорушеннями є причиною їх збільшення, а в

підсумку – призводить до зростання правопорушень, як серед неповнолітніх так і дітей.

Із зазначеного вище можемо зробити висновок, що злочини і інші правопорушення негативно впливають на розвиток суспільства. Злочинність і інші правопорушення об'єктивно гальмують поступовий розвиток нашого суспільства, подальше вдосконалення суспільних відносин. Правопорушення завжди відрізняються значною різноманітністю як за ступенем суспільної шкідливості так і за психологічними, соціальними і юридичними ознаками. Для зменшення кількості правопорушень необхідно усунути причини і умови, які породжують шкідливі і небезпечні для суспільства діяння. Як відомо усі правопорушення спрямовані проти вимог чинного законодавства чи природних прав людини. Вони можуть виявитися в активних діях правопорушення. В окремих випадках правопорушення вчиняються в результаті бездіяльності, коли на суб'єкта покладаються юридичні обов'язки, передбачені законом чи договором, а він не виконує їх в результаті чого наноситься шкода або створюється соціальна небезпека. Вчинення правопорушень тягне за собою юридичну відповідальність у вигляді застосування заходів державного примусу.

Література:

1. Адміністративна відповідальність в Україні. А.Т. Камзюк.
2. Якуба О. М. Административная ответственность / О. М. Якуба. – М. : Юрид. лит. 1972.
3. Копейчиков В. В. Правознавство / В. В. Копейчиков, В. А. Бобир. – [вид. 2-ге, перероб. та допов.]. – К. : Юринком Інтер, 1999.
4. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights: methods of protection – pp. 12-15.

УДК 340

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ ТА СУТНОСТІ ПРАВА

Студент А.Д. Зубрицька гр. БП-2-16

Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук

Київський національний університет технологій та дизайну

У юриспруденції значна увага приділяється вивченню загальнотеоретичних аспектів поняття та сутності прав на сучасному етапі розвитку цивілізації, а також дослідження низки питань, що з цим пов'язані. У системі права будь-якої держави поняття і сутність посідають особливе